

Waar blijven Nederland en de EU met hun protesten tegen het weerzinwekkende regiem in Iran?

Posted on 4 augustus 2021 by Gastauteur

Vrienden en ondersteuners van een vrij en democratisch Iran,

Vandaag zijn we bijeen omdat het een bijzondere dag is, maar helaas geen dag die positief in onze herinnering zal blijven. Om de historische woorden van de Amerikaanse president Franklin D. Roosevelt op 8 december 1941, een dag na de laffe aanval van Japan op Pearl Harbour te gebruiken, opnieuw is er vandaag sprake van een Day of Infamy.

Schijnverkiezingen

Vandaag wordt in Iran het resultaat van de recente schijnverkiezingen door de opperste religieuze leider goedgekeurd en Ibrahim Raisi wordt de nieuwe president van de Islamitische Republiek.

Hij neemt onbestraft de macht over, terwijl hij 33 jaar geleden, in dezelfde weken als waarin we nu leven, persoonlijk direct betrokken is geweest bij de executie van meer dan 30.000 politieke gevangenen, leden van de People's Mojahedin Organization of Iran.

Slager

Hij kan met recht gezien worden als de slager van het misdadige theocratische regime van Iran, dat tot op de huidige dag niet aarzelt politieke tegenstanders zonder enige vorm van proces te executeren. Met een bewezen crimineel track record van 40 jaar is hij een wereldwijd weerzinwekkend symbool van executie en onderdrukking.

Deze dag zal door iedereen die strijdt voor een vrij en democratisch Iran in de herinnering geëtst blijven als inderdaad een Day of Infamy.

Deplorabele economie

Het misdadige regime in Iran wankelt. De afgelopen drie jaar, in 2018, 2019 en 2020 was er sprake van grote landelijke opstanden, die aangewakkerd werden niet alleen door de onaanvaardbare onderdrukking van de Iraanse bevolking, maar ook door de deplorabele economische situatie, het catastrofale milieubeleid en het levensbedreigende drinkwatertekort.

Het land is volgens elke normale rationele standaard failliet, maar blijft niettemin een levensgevaarlijke brandhaard in de regio door het uitgebreid en hardnekkig financieel ondersteunen van allerhande terreurorganisaties, door met misleidende retoriek en het debiteren van leugens nog steeds volop in te zetten op de ontwikkeling van kernwapens, en door het voortdurend bedreigen met volledige vernietiging van andere landen in de regio.

Indrukwekkende heldhaftigheid

Met grote regelmaat komen berichten naar buiten over nieuwe demonstraties in Iran, gehouden door vrijheidslievende burgers met enorme risico's voor hun eigen leven, dat van hun familie, en van hun have en goed. De indrukwekkende heldhaftigheid van deze mensen kan niet genoeg geprezen en gesteund worden.

Een hoogtepunt in al deze protesten tegen het misdadige theocratische regime werd gevormd door de driedaagse internetdemonstraties van 10 tot 12 juli van dit jaar. Wereldwijd namen grote aantallen toonaangevende politici uit een lange reeks van landen aan deze demonstraties deel.

Sloveense premier op het matje

Dat het Iraanse regime deze uitgebreide negatieve publiciteit bepaald niet kon waarderen en ook als zeer bedreigend ervoer, bleek zonneklaar uit het feit dat, na de voor het Iraanse regime vernietigende toespraak van de Sloveense premier Janez Jansa, de Sloveense ambassadeur in Teheran op het matje werd geroepen.

Maar waar stond de Europese Unie, waar stond Nederland tijdens deze protesten? Zij schitterden vooral door afwezigheid.

Appeasement

Helaas moet ik constateren dat de harde lessen van de geschiedenis van een paar eeuwen niet aan de Europese Unie en evenmin aan Nederland besteed zijn. Het innemen van krachtige, effectieve standpunten, en het geven van een krachtig moreel signaal ter ondersteuning van een bevolking die systematisch onderdrukt wordt door een misdadig regime, voor dergelijk elementair fatsoen en moreel gezag moet je niet bij de EU, niet bij Nederland zijn.

Daar leeft men nog steeds in de illusie dat '*appeasement*' de te verkiezen reactie op misdadige provocatie is. Daarom is het goed vandaag een paar toepasselijke citaten van Winston S. Churchill, premier en icoon van onverzettelijkheid van het Verenigd Koninkrijk, met u te delen. Ik geeft de citaten in het Engels, om het voortreffelijke taalgebruik van Churchill niet door vertalingen te schaden:

Allereerst over '*appeasement*' in het algemeen:

'*An appeaser is one who feeds a crocodile, hoping it will eat him last*.'

Chamberlain

En het tweede citaat, uitgesproken na de terugkeer van Neville Chamberlain uit

München, kort na zijn historische en uiteraard mislukte poging tot '*appeasement*' van Hitler, op 29 september 1938:

'You were given the choice between war and dishonour. You chose dishonour and you will have war.'

Waar is de hedendaagse Churchill?

Zoals we nu weten, profetische woorden waaruit verstandige en integere mensen conclusies trekken: pogingen tot '*appeasement*' en tot het wegkijken en ontkennen van de *echte* problematiek werken niet de-escalerend, maar moedigen uitsluitend de misdadige agressor aan.

Het schrijnende hedendaagse voorbeeld is Iran. Waar is de hedendaagse Churchill als hij meer dan ooit nodig is? Binnen de Europese Commissie of de Nederlandse demissionaire regering hoeven we in elk geval niet te zoeken.

Toenemend positieve signalen

Hoe nu verder? Iedereen met enig historisch besef weet dat het kwaad in de wereld buitengewoon hardnekkig is. Het misdadige regime in Iran is al vele jaren aan de macht, en zal nooit op eigen kracht zijn machtpositie opgeven. Alleen een omwenteling kan de noodzakelijke verandering brengen, en gevreesd moet worden dat die omwenteling gewelddadig zal zijn. Het geweld dat het regime al vele jaren structureel gebruikt tegen de eigen burgers geeft weinig hoop op een andere uitkomst.

Politieke veranderingen gaan zelden snel. Dat is des te meer schrijnend naarmate die veranderingen urgenter zijn. Gelukkig zijn er in Iran toenemend positieve signalen.

Leve een vrij Iran

De heldhaftige weerstand, geboden tegen het theocratische regime door een groeiend deel van de Iraanse bevolking, wordt gelukkig in toenemende mate politiek gesteund door een significant deel van de wereldbevolking. De overtuiging dat het in Iran zo niet langer kan, maakt de laatste jaren wereldwijd een enorme groei door.

Het is dan ook een voorrecht om hier vandaag, op uitnodiging van de NCRI, het woord tot u te mogen richten. De democratische krachten in en buiten Iran verdienen alle steun die de wereld kan geven. Er is geen vrijheid en democratie voor bange mensen.

Leve een vrij en democratisch Iran!

Dit is de tekst van de toespraak die prof. Kees de Lange hield voor de demonstratie van de National Council of Resistance of Iran (NCRI) op dinsdag 3 augustus in Den Haag. De Lange was hoogleraar spectroscopie aan de VU en de UvA en senator voor 50+ en OSF.